Rok VI.

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

Nr. 3. **Warszawa, dnia 15 marca 1937 r.**

Prenumeratę (w Warszawie zł. 12 rocznie, poza Warszawą zł. 16) przyjmuje wyłącznie Księgarnia Rolnicza w Warszawie, ul. Mazowiecka 10.

T R E Ś Ć:

USTAWY I ROZPORZĄDZENIA.

20. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 12 lutego 1937 r. o ustaleniu na rok 1937 wykazu imiennego nieruchomości podlegających przymusowemu wykupowi (Dz. U. R. P. z 15.II.37 r. Nr. 10, poz. 74) 68

21. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 12 lutego 1937 r. o ustaleniu planu parcelacyjnego na rok 1938 (Dz. U. R. P. z 15.II. 1937 r. Nr. 10, poz. 75). 91

22. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 27 stycznia 1937 r. o zmianach w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 23 lipca 1925 r. o warunkach funkcjonowania oraz organizacji wzajemnych zakładów (totalizatora) na torach wyścigowych towarzystw wyścigów konnych oraz o sposobie prowadzenia rachunkowości tych zakładów (Dz. U. R. P. z 10.II.37 r. Nr. 8, poz. 65). 92

Wykaz ustaw i rozporządzeń. . . . 93

OKÓLNIKI I PISMA OKÓLNE.

23. Okólnik Nr. 9 Ministerstwa R. i R. R. z dnia 8 lutego 1937 r. Nr. Z. Ryb. II-5/1-37 w sprawie ustalenia przynależności rybołówstwa 94

24. Pismo okólne M. R. i R. R. Nr. Z. Ryb. II-1/1-37 z dnia 13 lutego 1937 r. w sprawie ogłaszania przetargów ofert pisemnych na dzierżawę obwodów rybackich 95

25. Pismo okólne M. R. i R. R. Nr. Z. Ryb. II-5/4—37 z dnia 17 lutego 1937 r. w sprawie zgłoszenia praw do rybołówstwa w cudzej wodzie celem wpisu do ksiąg wodnych 96

DZIAL NIEURZĘDOWY.

Orzecznictwo S. N. i N. T. A. II. W sprawach postępowania administracyjnego i XI. w sprawach ochrony lasów 97

SKOROWIDZ RZECZOWY.

OCHRONA LASÓW
Tezy z wyroków N. T. A. 110

PLAN PARCELACYJNY
poz. 21, plan na 1938 r. 91

POSTĘPOWANIE ADMINISTRACYJNE.
Tezy z wyroków N. T. A. 97

RYBACTWO
poz. 23, ustalenie przynależności rybołówstwa 94
poz. 24, przetargi ofert na dzierżawę obwodów rybackich . . 95
poz. 25, zgłoszenia praw do rybołówstwa w cudzej wodzie celem wpisu do ksiąg wodnych 96

TOTALIZATOR
poz. 22, organizacja i rachunkowość 92

WYKAZ IMIENNY.
poz. 20, ustalenie wykazu na rok 1937 68

20.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 12 lutego 1937 r.

o ustaleniu na rok 1937 wykazu imiennego nieruchomości podlegających przymusowemu wykupowi.

Na podstawie art. 19 cz. 1 ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr. 1, poz. 1) oraz art. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 grudnia 1927 r. o terminach ogłaszania i wykonania planów parcelacyjnych i wykazów imiennych nieruchomości podlegających wykupowi na cele reformy rolnej (Dz. U. R. P. Nr. 114, poz. 973) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustalony w § 1 pkt. 2) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 109) plan parcelacyjny na rok 1937 dla gruntów prywatnych obejmujący następujące obszary w poszczególnych województwach:

4000 ha w województwie poleskim,
2000 „ „ „ stanisławowskim,

został wykonany w całości przez rozparcelowanie niezbędnej dla pokrycia planu ilości gruntów prywatnych, wobec czego nie ma podstawy do poddania przymusowemu wykupowi na mocy art. 19 cz. 1 ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr. 1, poz. 1) nieruchomości ziemskich położonych na terenie wymienionych województw.

§ 2. Ustalony w § 1 pkt. 2) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 109) plan parcelacyjny na rok 1937 dla gruntów prywatnych obejmujący następujące obszary w poszczególnych województwach:

11000	ha	w	województwie	warszawskim,
9000	,,	,,	,,	łódzkim,
6000	,,	,,	,,	kieleckim,
11500	,,	,,	,,	lubelskim,
5000	,,	,,	,,	białostockim,
7000	,,	,,	,,	wileńskim,
7000	,,	,,	,,	nowogródzkim,
8000	,,	,,	,,	wołyńskim,
8000	,,	,,	,,	tarnopolskim,
7000	,,	,,	,,	lwowskim,
2500	,,	,,	,,	krakowskim,
20000	,,	,,	,,	poznańskim,
12000	,,	,,	,,	pomorskim,

został wykonany częściowo przez rozparcelowanie:

5407	ha	w	województwie	warszawskim,
2942	,,	,,	,,	łódzkim,
4497	,,	,,	,,	kieleckim,
5856	,,	,,	,,	lubelskim,
4114	,,	,,	,,	białostockim,
5884	,,	,,	,,	wileńskim,
4067	,,	,,	,,	nowogródzkim,
3550	,,	,,	,,	wołyńskim,
3077	,,	,,	,,	tarnopolskim,
3678	,,	,,	,,	lwowskim,
1724	,,	,,	,,	krakowskim,
3049	,,	,,	,,	poznańskim,
730	,,	,,	,,	pomorskim,

wobec czego niezbędna dla pokrycia planu ilość gruntów prywatnych:

5593	ha	w	województwie	warszawskim,
6058	,,	,,	,,	łódzkim,
1503	,,	,,	,,	kieleckim,
5644	,,	,,	,,	lubelskim,
886	,,	,,	,,	białostockim,

1116	„	„	„	wileńskim,
2933	„	„	„	nowogródzkim,
4450	„	„	„	wołyńskim,
4923	„	„	„	tarnopolskim,
3322	„	„	„	lwowskim,
776	„	„	„	krakowskim,
16951	„	„	„	poznańskim,
11270	„	„	„	pomorskim,

ogółem 65425 ha zostaje poddana przymusowemu wykupowi na mocy art. 19 cz. 1 ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej.

Mianowicie obowiązkowi parcelacyjnemu ze skutkami przewidzianymi w powołanej ustawie podlegają obszary z następujących nieruchomości ziemskich:

w województwie warszawskim:

w powiecie grójeckim:

1. 345 ha z nieruchomości Częstoniew, Siwów, Mięsy, Zamoście Wielkie, Zamoście Małe stanowiącej własność Tow. Popierania rolnictwa i rzemiosla wśród żydów w Polsce;

w powiecie kutnowskim:

2. 390 ha z nieruchomości Żeronice I stanowiącej własność Heleny Majewskiej i Kazimierza-Łukasza Lityńskiego;
3. 165 ha z nieruchomości Plecka-Dąbrowa A stanowiącej własność Jadwigi-Marii Stokowskiej, córki Artura, Jadwigi-Marii, Juliusza, Marii-Wandy i Jadwigi Stokowskich;
4. 225 ha z nieruchomości Rycerzewo stanowiącej własność Zygmunta Niesiołowskiego;

w powiecie lipnowskim:

5. 360 ha z nieruchomości Łążyn stanowiącej własność Walentego-Józefa-Apolinarego, Marii-Józefy, Urszuli-Elżbiety i Emilii-Urszuli-Stanieli Zielińskich oraz spadkobierców Gustawa-Konstantego-Walentego Zielińskiego;
6. 485 ha z nieruchomości: Skempe, Koziołek, Chodorążek, Grabówiec i Kukowo A. B. C. D. E. stanowiących własność Stanisława-Władysława Zielińskiego;

w powiecie lipnowskim i rypińskim:

7. 600 ha z nieruchomości: Świętosław, Godziszewy, Kiełpiny i Okalewo stanowiących własność spadkobierców Adriana-Ignacego-Piotra-Gabriela-Benedykta Chełmickiego;

w powiecie mlawskim:

8. 240 ha z nieruchomości Zielona C stanowiącej własność Szlamy Wółka vel Wolfa i Szyi-Izraela Mocnych;
9. 165 ha z nieruchomości Lubowidz A stanowiącej własność Jana i Stefanii małż. Rucker oraz Marii Nachlikowej;

w powiecie płockim:

10. 200 ha z nieruchomości: Karwowo-Trojany, Karwosieki-Holewice i Karwosieki-Holewice A stanowiących wlasność Piotra Wrzecionkowskiego;

w powiecie przasnyskim:

11. 118 ha z nieruchomości Choszczewko stanowiącej własność Tomasza-Józefa i Heleny Krośnickich;

w powiecie rawskim:

12. 160 ha z nieruchomości: Rylsko-Wielkie, Rylsko-Wielkie I i Kaleń stanowiących własność Stanisława-Henryka Okęckiego;

w powiecie rypińskim:

13. 280 ha z nieruchomości: Wielgie i Klonowo stanowiących własność Jana Płoskiego;
14. 110 ha z nieruchomości Moszczonne stanowiącej własność Stefana-Mariana-Bogusława-Bonawentury Barthla;
15. 270 ha z nieruchomości: Podlesie, Grondy-Stare i Nowe stanowiących własność spadkobierców Wiktora Krempcia;

w powiecie sochaczewskim:

16. 180 ha z nieruchomości Rybno stanowiącej własność Izabelli Koczorowskiej;
17. 360 ha z nieruchomości Ruszki stanowiącej własność Witolda Grzybowskiego;
18. 70 ha z nieruchomości Łazy stanowiącej własność Stanisława Karnkowskiego;
19. 210 ha z nieruchomości Ćmiszew stanowiącej własność Janusza Grzybowskiego;
20. 100 ha z nieruchomości: Paski i Łebków stanowiącej własność Władysława Karnkowskiego;
21. 560 ha z nieruchomości Giżyce-Ruszki stanowiącej własność Lucjana Suskiego;

w województwie łódzkim:

w powiecie kaliskim:

22. 170 ha z nieruchomości Łaszków stanowiącej własność Lejby i Miny Jareckich;
23. 820 ha z nieruchomości: Zbiersk i Petryki stanowiących własność cukrowni i rafinerii „Zbiersk“ Spółka Akcyjna;
24. 625 ha z nieruchomości: Biernatki, Czartki i Zborów A stanowiących własność Pawła Deutschmana;

w powiecie kaliskim i konińskim:

25. 400 ha z nieruchomości: Gosławice, Grodziec, Biała B, Kuchary Borowe, Lipe A, Pątnów, Pątnówek, Góry i Ościsław stanowiących własność Mieczysława i Stanisława Kwileckich oraz spadkobierców Kazimierza Kwileckiego;

w powiecie kolskim:

26. 207 ha z nieruchomości Sycewo stanowiącej własność Cudka, Tauby i Nikodema Bigosów;

w powiecie konińskim:

27. 450 ha z nieruchomości Łukom stanowiącej własność Mariana i Zofii Dunin-Rzuchowskich;
28. 200 ha z nieruchomości Dąbroszyn stanowiącej własność Józefa Kowalskiego;
29. 393 ha z nieruchomości Łuszczewo stanowiącej własność Janusza-Aleksandra-Stanisława Mittelstaedta;

w powiecie łęczyckim:

30. 100 ha z nieruchomości Lesznica Wielka stanowiącej własność Józefa Wernera;

w powiecie łęczyckim i łódzkim:

31. 635 ha z nieruchomości: Leśmierz, Bogdanczew, Ambrożew, Mętlew, Boczki, Tymienica, Cedrowice, Lućmierz i Las Krzemień stanowiących własność cukrowni i rafinerii „Leśmierz“ Spółka Akcyjna;

w powiecie piotrkowskim:

32. 320 ha z nieruchomości Rokszyce stanowiącej własność Maksymiliana-Teofila Netzla;

33. 190 ha z nieruchomości Mierzyn stanowiącej własność Stanisława Bronikowskiego;
34. 250 ha z nieruchomości: Cieszanowice, Daniszewice A i B, Gorzkowice, Kolonia Gorzkowice II i Osada Gorzkowice III stanowiących własność Józefa-Antoniego Zaremby;

w powiecie radomszczańskim:

35. 373 ha z nieruchomości; Jedlno, Jankowice i Zagóra stanowiących własność spadkobierców Oliwii du Moriez;

w powiecie sieradzkim:

36. 165 ha z nieruchomości Niechmirów A stanowiącej własność Szmula-Mendla i Estery Glicensteinów;

w powiecie tureckim:

37. 165 ha z nieruchomości Czepów Górny A. B. C. stanowiącej własność Adama-Władysława Kłobskiego;
38. 480 ha z nieruchomości: Biernacice, Bronówek A i Zelgoszcz stanowiących własność Władysława - Mariana Dzierżbickiego;

w powiecie wieluńskim:

39. 115 ha z nieruchomości Naramice stanowiącej własność Aleksandry i Kazimiery Łubieńskich;

w województwie kieleckim:

w powiecie częstochowskim:

40. 155 ha z nieruchomości: Wyczerpy Dolne i Część Wyczerpy Dolne stanowiących własność Pauliny, Arnolda, Daniela vel Juliana i Leona Geislerów, Gustawy Płucer Sarny, Łucji Hamburger, Heleny Koppel i Florentyny Silberlast;
41. 205 ha z nieruchomości: Błeszno i Brzeziny oraz Osada Błeszno XXIV stanowiących własność Eliasza, Lazarusa, Szlamy, Abrama, Dawida, Chaima, Chila-Majera i Joska vel Józefa Rozenbaumów, Ryfki Lipszycowej, Frymety Kulińskiej i Pessy Kenigowej;

w powiecie iłżeckim:

42. 178 ha z nieruchomości: Bałtów, Folwark Bałtów, Narożniki, Wólka Bałtowska, Modrzewina, Skarbka, Kopalnia Wapienniak, młyn Ponik i karczma Ponik stanowiących

własność Franciszka-Ksawerego-Józefa-Stanisława Druckiego-Lubeckiego;

w powiecie miechowskim:

43. 270 ha z nieruchomości: Marcinowice, Wiśniówka Marcinowska i Karczowice stanowiących własność Stanisława Strzyżewskiego;
44. 110 ha z nieruchomości Zaryszyn stanowiącej własność Adama-Jana-Nepomucena Wielowiejskiego;
45. 100 ha z nieruchomości Markocice stanowiącej własność Eugenii-Konstancji i Antoniny-Marii-Józefy Godlewskich oraz Anny Grabkowskiej;

w powiecie opatowskim, sandomierskim i stopnickim:

46. 200 ha z nieruchomości: Ujazd Kiełczyński, Matjaszów i Szwagrów, Tursko Wielkie, Szulimów, Las Staszów, Las Wincentów, Nowa Wiśniowa, Sichów, Niziny, Grzybów Zbiorowy i Rzędów stanowiących własność Krzysztofa-Mikołaja-Artura Radziwiłła;

w powiecie stopnickim:

47. 140 ha z nieruchomości: Dobrów i Brzezówka stanowiących własność Mieczysława Głuskiego oraz Szczeglin stanowiącej własność Marii-Bronisławy-Marty Szydłowskiej;

w powiecie włoszczowskim:

48. 145 ha z nieruchomości Sprowa stanowiącej własność Aleksandra-Celsa Moesa;

w województwie lubelskim:

w powiecie chełmskim:

49. 130 ha z nieruchomości Hruszów stanowiącej własność spadkobierców Antoniny-Marii Smorczewskiej;
50. 265 ha z nieruchomości Sielec stanowiącej własność Dominika Rzewuskiego;
51. 110 ha z nieruchomości Stajne stanowiącej własność Mieczysława Morawskiego;

w powiecie chełmskim i hrubieszowskim:

52. 240 ha z nieruchomości: Husynne i Stepankowice stanowiących własność Marii-Karoliny Gutowskiej;

w powiecie hrubieszowskim:

53. 135 ha z nieruchomości Szychowice stanowiącej własność Kazimierza-Andrzeja Rulikowskiego;
54. 195 ha z nieruchomości Ornatowice stanowiącej własność Tadeusza, Jadwigi i Janiny Rudnickich;
55. 469 ha z nieruchomości: Kobło, Teptiuchów, Kopyłów, Hrebenne, Świerszczów, Moroczyn i Moroczynek stanowiących własność Wincentego-Jerzego-Tomasza Chrzanowskiego;
56. 100 ha z nieruchomości Grabowiec miasto stanowiącej własność Romana, Józefa i Zofii Tuszowskich;
57. 220 ha z nieruchomości Podhorce stanowiącej własność Marii-Wandy-Teresy Sękowskiej;
58. 300 ha z nieruchomości Starzyń stanowiącej własność Wincentyny Rulikowskiej;

w powiecie janowskim:

59. 80 ha z nieruchomości Popkowice Ostrów stanowiącej własność Marii Węglińskiej oraz Józefa i Anny Mazurkiewiczów;
60. 105 ha z nieruchomości Kowersk stanowiącej własność Stefana-Konstantego Kowerskiego;

w powiecie krasnostawskim:

61. 200 ha z nieruchomości Wola żółkiewska stanowiącej własność Ksawerego Janisławskiego;
62. 125 ha z nieruchomości Orchowiec stanowiącej własność Leopolda-Kazimierza Plewińskiego;
63. 215 ha z nieruchomości Bzowiec B vel Bzowiec Górny stanowiącej własność Witolda-Daniela Mogilnickiego;
64. 210 ha z nieruchomości Wierzchowiny stanowiącej własność Marii-Ludwiki, Roberta-Jana i Marii Smorczewskich;

w powiecie lubelskim i zamojskim:

65. 300 ha z nieruchomości: Piotrowice, Adamów i Bondysz stanowiących własność Marii Łosiowej;

w powiecie łukowskim:

66. 300 ha z nieruchomości Kock stanowiącej własność Józefa-Adama-Karola-Tadeusza żółtowskiego;
67. 300 ha z nieruchomości Wojcieszków stanowiącej własność Marii-Pii-Elżbiety-Apolonii Plater-Zyberk;

w powiecie puławskim:

68. 300 ha z nieruchomości: Garbów, Garbów 3 i Markuszów Stawy stanowiących własność Mieczysława i Zygmunta Broniewskich;

w powiecie radzyńskim:

69. 155 ha z nieruchomości Jabłoń stanowiącej własność spadkobierców Tomasza Zamoyskiego;
70. 180 ha z nieruchomości: Radzyń i Wola Chomejowa stanowiących własność Bronisława Korwin-Szlubowskiego;
71. 300 ha z nieruchomości Suchowola stanowiącej własność Seweryna Światopełk-Czetwertyńskiego;

w powiecie sokołowskim i węgrowskim:

72. 280 ha z nieruchomości: Korczew, Leosin vel Ciury, Józefin, Czaple, Joanki, Ostrowy, Zalesie, Bartków, Lasy Tokarskie i Drażniew, Tokary, Miednik, Międzyleś, Tchórzowa, Wrotnówek, Maliszewa, Drohiczyn i Starczewice stanowiących własność Krystyna-Marii-Antoniego-Tomasza Rawita-Ostrowskiego;

w powiecie tomaszowskim:

73. 255 ha z nieruchomości: Cześniki i Bożydar stanowiących własność Adama-Wiktora Sierakowskiego;

w powiecie włodawskim:

74. 175 ha z nieruchomości Polubicze stanowiącej własność Zdzisława-Włodzimierza Dmochowskiego i Marii Chrzanowskiej;

w województwie białostockim:

w powiecie augustowskim:

75. 120 ha z nieruchomości: Ostasze A i Wellerowo stanowiących własność Aleksandra i Zakieliny Natansonów, Fanni Jagłomowej i Jakuba Wellera;

w powiecie grodzieńskim:

76. 386 ha z Ordynacji Massalany będącej w posiadaniu Jana Bispinga;

w powiecie ostrowskim:

77. 110 ha z nieruchomości Lubiejewo C. stanowiącej własność Tadeusza Ciemniewskiego;

w powiecie ostrołęckim:

78. 90 ha z nieruchomości: Ponikiew-Mała A. i Ponikiew-Mała B. stanowiących własność Jana-Włodzimierza Górskiego;

w powiecie szczuczyńskim:

79. 80 ha z nieruchomości Słucz D. stanowiącej własność Witolda-Antoniego Choynowskiego;

80. 100 ha z nieruchomości Niećkowo stanowiącej własność Jana-Wiktora Gromadzkiego;

w województwie wileńskim:

w powiecie dziśnieńskim:

81. 275 ha z nieruchomości: Porzecze Stare i Wierzchy stanowiących własność Oskara Rappa;

w powiecie święciańskim i wileńsko-trockim:

82. 591 ha z nieruchomości Sużany z folw.: Botwiniszki, Tałcjki, Łasiuniszki, Szeszelgiszki, Czapkowszczyzna, Sużany A z folw. Giria, zaść. Girniszki, Majak i leśnicz. Jedlinka i Poszarnia, Sużany B pn. folw. Szulpiszki, Orniany i Janiszki, folw. Zadwornia, Władysławowo i Mikulino, folw. Mejrańce oraz grunty gajówki Wielanka, folw. Podbrodzie A, folw. Poszakini II i Filipowo z uroczyskiem Mejszetyszki, folw. Trakinie, Kolonia Mieczańce A, Kolonia Mieczańce B stanowiących własność Michała-Zygmunta-Marii Tyszkiewicza;

w powiecie wilejskim:

83. 250 ha z nieruchomości: Hanuta, Cna i Zabłocie stanowiących własność spadkobierców Leonardy Wołłowiczowej;

w województwie nowogródzkim:

w powiecie baranowickim:

84. 300 ha z nieruchomości: Jastrzębl i Lesin stanowiących własność Zygmunta, Janusza i Julii Kotłubajów, Janiny Raciborskiej i Henriety Morawskiej;

85. 148 ha z nieruchomości Johalin stanowiącej własność spadkobierców Jana Woroncowa-Weljaminowa;
86. 115 ha z nieruchomości Dobromyśl, stanowiącej własność Antoniego Jundziłła;
87. 165 ha z nieruchomości Sawicze stanowiącej własność Boleslawa Wendorffa;

w powiecie baranowickim i nowogródzkim:

88. 300 ha z nieruchomości: Rudnia, Reginów i Sienieżyce stanowiących własność Jana Balińskiego-Jundziłła;

w powiecie lidzkim:

89. 200 ha z nieruchomości Iwje stanowiącej własność T-wa Przemysłowo-Handlowego Horacy Heller;
90. 70 ha z nieruchomości Gojcieniszki stanowiącej własność Edwarda Rymszy;
91. 120 ha z nieruchomości Berdowszczyzna stanowiącej własność Bronisława Umiastowskiego;

w powiecie lidzkim i nowogródzkim:

92. 320 ha z nieruchomości: Bolcieniki i Rajce-Korelicze stanowiących własność Janiny Żółtowskiej;

w powiecie nieświeskim:

93. 570 ha z Ordynacji Nieświeskiej będącej w posiadaniu spadkobiercy Albrechta Radziwiłła;

w powiecie nowogródzkim:

94. 110 ha z nieruchomości Wsielub stanowiącej własność Mariana O'Rourke;
95. 100 ha z nieruchomości Gierdówka stanowiącej własność Marcina Kmity;

w powiecie słonimskim:

96. 170 ha z nieruchomości Nowe-Dziewiątkowicze stanowiącej własność Olgierda Ślizienia;
97. 105 ha z nieruchomości Szydłowice stanowiącej własność Władysława Pusłowskiego;

w powiecie stołpeckim:

98. 140 ha z nieruchomości Zadwieja stanowiącej własność Leona Regulskiego;

w województwie wołyńskim:

w powiecie horochowskim:

99. 180 ha z nieruchomości Pieczychwosty stanowiącej własność Marii Janiewicz i Kazimiery Waniewicz;

100. 270 ha z nieruchomości: Pułhany, Lulówka, Haliczany, Bużany, Rudka i Wola stanowiących własność Marii Ledóchowskiej;

w powiecie kostopolskim, krzemienieckim, łuckim i sarneńskim:

101. 1000 ha z nieruchomości: Marianówka, Chmielówka, Szymkowce, Lisowo, Stepangród i Stepangród A stanowiących własność Wileńskiego Banku Ziemskiego;

w powiecie kowelskim:

102. 55 ha z nieruchomości Duży Porsk stanowiącej własność Berka Łajtera;

103. 250 ha z nieruchomości Rewuszki Turzysk A stanowiącej własność Marka, Maruletty, Piotra i Jerzego Gripari oraz Mary vel Mairy Paraskiewy;

w powiecie krzemienieckim:

104. 220 ha z nieruchomości Białozórka stanowiącej własność Elżbiety Mitrofanowej;

105. 46 ha z nieruchomości Moskalówka stanowiącej własność Jana Olejnika;

106. 45 ha z nieruchomości Ciemnohajce stanowiącej własność Wassy Minakowej;

w powiecie łuckim:

107. 660 ha z Ordynacji Ołyckiej będącej w posiadaniu Janusza Radziwiłła;

108. 64 ha z nieruchomości Ratniów stanowiącej własność Jadwigi Rzyszczewskiej;

w powiecie rówieńskim:

109. 80 ha z nieruchomości: Uholce A. i Uholce B. stanowiących własność Lubowi Bantysz i Sergiusza Isakowa;

w powiecie sarneńskim:

110. 500 ha z nieruchomości: Chinocze-Radyżew i Chinocze-Radyżew A. stanowiących własność Waclawa, Włodzimierza i Zygmunta Podhorskich;
111. 400 ha z nieruchomości Rokitno stanowiącej własność Heleny Połowcowej, Marii Frederyks-Marazli i Aleksandry Ochotnikowej;

w powiecie włodzimierskim:

112. 60 ha z nieruchomości: Ugly i Ochotniki stanowiących własność Haliny-Stanisławy Ronikier;

w powiecie zdołbunowskim:

113. 130 ha z nieruchomości Milatyn stanowiącej własność Jana Jurca vel Poliszczuka;
114. 490 ha z nieruchomości Wilia stanowiącej własność Wandy-Elżbiety Huskowskiej;

w województwie tarnopolskim:

w powiecie borszczowskim:

115. 253 ha z nieruchomości: Paniowce stanowiącej własność Freidy i Chaima Simchy Bartfeldów recte Grossmanów oraz Sary, Jakuba i Chaima Simchy Bartfeldów i Kudryńce stanowiącej własność Markusa, Mosesa-Abrahama i Józefa-Osjasza Bartfeldów recte Grossmanów, Mosesa-Abrahama i Freidy Bertfeldów recte Kahanów, Sary Rosner, Idessy vel Idy Simche, Eliasza, Józefa, Roisy, Chaima-Majera, Hindy-Seldy, Rosi, Ity, Osjasza, Hermana, Izraela i Lusi Weinrebów, Freidy Blum oraz Nuchima Bandlera;
116. 360 ha z nieruchomości: Muszkatówka i Krzywcze stanowiącej własność Mosesa-Dawida Melzera;

w powiecie brodzkim i radziechowskim:

117. 325 ha z nieruchomości: Czechy, Ohladów, Niwice-Monastyrek i Opłucko stanowiących własność Stanisława Krajewskiego;

w powiecie brzeżańskim:

118. 445 ha z nieruchomości Kalne stanowiącej własność Chai recte Klary Goldmann, Anny Schiff, Leona, Samuela, Emila, Laury, Gittli, Rozalii i Borucha Goldmanów;

w powiecie brzeżańskim i przemyślańskim:

119. 820 ha z nieruchomości: Słoboda vel Słobódka i Pletenice stanowiących własność Róży Safrin, Zygmunta i Emmy Weissglassów, Józefiny vel Pepi Hahn, Cecylii Goldfarb, Stefi Weiss, Hugona-Maksymiliana i Władysława-Rudolfa Hardtów;

w powiecie buczackim i tarnopolskim:

120. 570 ha z nieruchomości: Bielawińce, Petlikowce, Iwaczów Górny, Iwaczów Dolny, Płotycz, Czystyłów, Małaszowce, Jankowce i Czerniechów stanowiących własność Erazma Korytowskiego;

w powiecie kopyczynieckim:

121. 630 ha z nieruchomości Liczkowce i Trybuwce stanowiących własność Emila Kimelmana;

w powiecie podhajeckim:

122. 540 ha z nieruchomości: Bialokiernica, Popławy i Uhrynów stanowiących własność Juliusza Rottenberga;

w powiecie radziechowskim:

123. 644 ha z nieruchomości: Sieńków i Stanin stanowiących własność Samuela-Jonasza Rappaporta, Mariem-Beili Reiss, Rafaela-Mojżesza i Simche-Józefa Rappaportów;

w powiecie trembowelskim:

124. 336 ha z nieruchomości: Dereniówka, Podhajczyki, Dołha, Hrycówka i Załawie stanowiących własność Leopolda Bolesta Koziebrodzkiego;

w województwie lwowskim:

w powiecie bobreckim:

125. 160 ha z nieruchomości Hrusiatycze stanowiącej własność Oswalda i Gizeli Koflerów, Ludwiki Blumenfeldowej i Zofii Rawiczowej;

w powiecie drohobyckim:

126. 150 ha z nieruchomości Popiele stanowiącej własność firmy „Borysław“, Sp. Akc.;
127. 235 ha z nieruchomości: Kropiwnik Nowy i Stary, Mraźnica i Borysław, stanowiących własność Szyfry vel Serafiny i Estery vel Eugenii Klarfeldowych, Szai-Beniamina, Marii, Aleksandra-Dagoberta, Janiny i Jadwigi Samuelly, Szyfry vel Sydonii Rakonitzowej, Pinkasa vel Leopolda, Löwego vel Lea, Markusa, Friedy, Aleksandra, Zygfryda, Stelli-Alicji, Bertolda, Barucha vel Bertolda, Pinkasa-Lipota vel Loepolda, Leona vel Löwego i Aleksandra vel Sandora Lindenbaumów, Izydora Kreisberga, Emmy Landau, Jadwigi-Pauliny Adlesberg, Zofii i Szyfry vel Zofii Altmanowych, Serafiny Kanzowej, Leopolda i Dawida Obuda Freudigerów, Rozalii Freudiger, Artura Safiera, Franciszki Merlan, Kazimiery Schorra, Henryka i Natana Nebenzahlów, Bronisława i Fryderyka Jonaszów, Elli, Dawida, Samuela-Wilhelma i Eugenii vel Hindy-Sprincy Schreiberów, Szarlotty - Schaindli Magazanikowej, Teresy vel Resli Duschinsky, Racheli vel Reginy Gourari, Stefana Ullmana i Emeryka vel Imra Blaua;

w powiecie gródeckim:

128. 217 ha z nieruchomości Leśniowice stanowiącej własność Mojżesza i Chawy Siedmianów;

w powiecie gródeckim i kolbuszowskim:

129. 445 ha z nieruchomości: Bratkowice, Czerlany, Zygmuntówka, Artyszczów, Lubień Wielki i Przyłęk stanowiących własność Mariana-Karola i Zuzanny-Flory Reichów;

w powiecie krośnieńskim:

130. 100 ha z nieruchomości: Targowiska, Widacz i Łężany stanowiących własność Zofii, Marii i Leona Gołaszewskich;
131. 250 ha z nieruchomości: Jedlicze, Męcinka, Chlebna, Piotrówka i Chorkówka stanowiących własność Waleriana-Romana Stawiarskiego;

w powiecie leskim:

132. 175 ha z nieruchomości: Hulskie i Zatwarnica stanowiących własność Salomona i Feiwla Adlersbergów oraz Ozjasza Lutwaka;

w powiecie lubaczowskim:

133. 235 ha z nieruchomości Lubliniec Stary i Nowy stanowiącej własność Cyprianny Aschkenazowej, Stelli Weinmanowej, Róży i Frydry Parnasowych, Romana-Józefa i Stanisława-Ottona Schaffów;

w powiecie łańcuckim:

134. 350 ha z Ordynacji Wysoka, Brzoza Stadnicka, Rakszawa, Białobrzegi i Żołynia będącej w posiadaniu Alfreda Potockiego;

w powiecie rawskim:

135. 135 ha z nieruchomości Dyniska stanowiącej własność Izraela, Dawida i Izaaka Reissów, Sprincy Birnbaum i Perli Wahl;

w powiecie rzeszowskim:

136. 75 ha z nieruchomości: Nowa Wieś i Zaborów stanowiących własność Józefa Wiktora;

w powiecie sokalskim:

137. 130 ha z nieruchomości Rusin I i II stanowiącej własność Michała-Henryka Weinberga i Aurelii Schmidt;

w powiecie tarnobrzeskim:

138. 145 ha z nieruchomości Wielowieś stanowiącej własność Marii Potockiej;
139. 270 ha z nieruchomości: Zbydniów, Kotowa-Wola i Majdan Zbydniowski stanowiących własność spadkobierców Zbigniewa Horodyńskiego;

w powiecie turczańskim:

140. 250 ha z nieruchomości Beniowa, Beniowa cz. Bukowiec stanowiącej własność Rafała Rubinsteina i spadkobierców Samuela vel Zygfryda Rubinsteina;

w województwie krakowskim:

w powiecie bocheńskim i brzeskim:

141. 60 ha z nieruchomości: Jodłówka, Okocim, Pomianowa, Szczepanów, Uszew, Zawada Uszewska, Poremba Mała,

Uszwica, Grądy Kopaliny, Jadowniki, Nowa Wieś, Doły, Łoniowa, Słotwina, Biesiadki i Mokrzyska stanowiących własność Antoniego Götz-Okocimskiego;

142. 80 ha z nieruchomości: Dębno, Wola Dębińska, Perła, Biadoliny Szlacheckie, Jastew i Sierkowiec stanowiących własność Jana Jastrzębowskiego;

w powiecie brzeskim:

143. 53 ha z nieruchomości: Szczurowa i Rząchowa stanowiących własność Aleksandra Kępińskiego;

w powiecie tarnowskim:

144. 583 ha z nieruchomości: Gumniska, Chyszów, Klikowa, Koszyce Wielkie, Koszyce Małe, Krzyż, Lisia Góra, Łękawka, Łękawica, Mikołajowice, Nowodworze, Rzędzin, Ostrów, Poręba Radlna, Trzemeśna, Skrzyszów, Niedomice, Smigno, Tarnowiec, Wierzchosławice, Zawada, Żukowice Nowe, Piotrkowice, Ilkowice, Pogorska Wola, Niziny, Zdzary, Radlna, Zalasowa, Szynwałd, Sierakowice, Biała, Glów, Gosławice, Wólka Tarnowiecka, Rudno i Borek stanowiących własność Romana-Władysława-Stanisława-Antoniego Sanguszki;

w województwie poznańskim:

w powiecie bydgoskim:

145. 750 ha z nieruchomości Sienno t. I w. l. 1 i 8 stanowiącej własność Wilhelma Born-Fallois;

146. 260 ha z nieruchomości Słupowo t. I stanowiącej własność Hermana Falkenthala;

147. 140 ha z nieruchomości: Strzelce Górne t. I w. l. 1, 7 i 8 i Gądecz t. I w. l. 1 stanowiących własność Karola Frankego;

148. 180 ha z nieruchomości Pauliny t. I w. l. 1 stanowiącej własność Heinrichsena Hugo;

w powiecie chodzieskim:

149. 605 ha z nieruchomości: Nietuszkowo t. I k. 1 i Nietuszkowo w. l. 10, 25, i 41, Chrustowo w. l. 4, 17 i 53 i Ujska Nowawieś t. VIII w. l. 318 stanowiących własność Anny-Marii Jouanne;

150. 210 ha z nieruchomości Podanin t. I w. l. 1 stanowiącej własność Wernera Sprotte;

w powiecie inowrocławskim:

151. 415 ha z nieruchomości: Palczyn t. I w. l. 1, Będzitowo dom. t. I w. l. 11 i 16 i Kolankowo t. I w. l. 11 stanowiących własność Bruno Jahnza;
152. 470 ha z nieruchomości: Kawęczyn i Grabia t. I w. l. 1 stanowiących własność waltera Schencka;
153. 330 ha z nieruchomości Wybranowo t. I w. l. 1 stanowiącej własność Kurta Heinecke;
154. 140 ha z nieruchomości Dobrogościce t. I wł l. 1 i w. 43 i 44 stanowiącej własność Alfreda Hempla;
155. 900 ha z nieruchomości: Lipie t. I w. l. 1, Lipie dom. t. I w. l. 2 i 7 i Ośniszczewo t. I w. l. 1 stanowiących własność Wandy-Elfriedy i Helmutha - Konrada - Arnolda Rosenstielów;
156. 1000 ha z nieruchomości: Liszkowo t. I w. l. 1 i Liszkowice t. II w. 57 stanowiących własność Margarety, Ernesta — Henryka i Ferdynanda Schwartzów;
157. 460 ha z nieruchomości Jordanowo t. I w l. 1 i 2 stanowiącej własność Brunona Kramera;

w powiecie jarocińskim:

158. 550 ha z nieruchomości: Twardów i Wola Książęca stanowiących własność Kazimierza żychlińskiego;

w powiecie krotoszyńskim:

159. 610 ha z nieruchomości Obra t. II stanowiącej własność Fritza Czapskiego;

w powiecie międzychodzkim:

160. 235 ha z nieruchomości: Chrzypsko Wielkie t. I k. 22 i Białcz t. I w. l. 1 stanowiących własność Ferdynanda Schlinkego;
161. 400 ha z nieruchomości Łężce t. I k. 11 i 22 stanowiącej własność Ottona Rodatza;
162. 250 ha z nieruchomości Gorzyń t. I w. ł. 1 stanowiącej własność Eleonory, Aleksandry i Sigmunda Willichów;
163. 400 ha z nieruchomości Niemierzewo t. I w. l. 1 i Lubosz t. I k. 2 stanowiącej własność Ryszarda Bardta;
164. 375 ha z nieruchomości: Tuczępy maj. t. I w. l. 1 stanowiącej własność Eryka Unruha oraz Tuczępy dobra t. I k. 3 i Tuczępy gmina t. I k. 22 i 23 stanowiących własność Anny Unruh:

165. 720 ha z nieruchomości: Prusim dom. t. I w. l. 1 i Rozbitek t. I w. l. 1 stanowiących własność Heinricha Reichego;
166. 260 ha z nieruchomości: Lutom dobra t. I w. l. 1 i Lutom t. I k. 4 stanowiących własność Ericha Rodatza;
167. 710 ha z nieruchomości: Charcice t. I w. l. 1 i Izdebno t. I w. l. 1 stanowiących własność Ottona Hantelmanna;

w powiecie ostrowskim:

168. 380 ha z nieruchomości: Gutów dobra, Gutów t. I k. 23 i 27 i Młynów stanowiących własność Emila Mendelsohna;

w powiecie szamotulskim:

169. 600 ha z nieruchomości: Dobrojewo t. IV, Bielejewo t. V, Nosalewo t. I i Binino t. II k. 39 stanowiących własność Franciszka Kwileckiego;
170. 225 ha z nieruchomości: Biezdrowo t. I k. 1 i 2 i Pierwoszewo t. I k. 15 stanowiących własność Maksymiliana i Eufrozyny Wirthów, Biezdrowo t. I w. l. 3 stanowiącej własność Heleny-Aleksandry-Klotyldy i Huberta-Stanisława-Mariana Łodzia-Kurnatowskich oraz Biezdrowo t. I w. l. 4 stanowiącej własność Huberta Kurnatowskiego;
171. 520 ha z nieruchomości: Grodziszczko t. III i t. VIII, Brzoza k. 19, 23 i 32 i Wierzeja t. I k. 6 stanowiących własność Barbary Sokolnickiej i Bolesława Jagielskiego;

w powiecie szubińskim:

172. 230 ha z nieruchomości Dobieszewko stanowiącej własność Jadwigi, Małgorzaty i Günthera Laengnerów;
173. 280 ha z nieruchomości Rospętek t. I k. 1 stanowiącej własność Wilhelma Landgrafa;
174. 340 ha z nieruchomości: Suchoręcz t. I k. 2 i Zalesie t. I k. 13 i 15 stanowiących własność Eugena Naumanna;
175. 420 ha z nieruchomości Turzyn t. I k. 1 stanowiącej własność Elżbiety Kiehn;
176. 440 ha z nieruchomości żurawia t. I k. 1 stanowiącej własność Agnieszki Bülow;
177. 1355 ha z nieruchomości: Łabiszyn t. I k. 1, Zamość t. I w. l. 1, Kąpie t. I w. l. 1, Załachowo t. I k. 1, Pszczółczyn t. I w. l. 1, Oporowo t. I w. l. 1, Smerzyn i Smerzynek t. I k. 1, Jabłowo t. II k. 47 i t. V k. 66 i Augustowo t. II w. 49 stanowiących własność Zygmunta Skórzewskiego;

w powiecie wągrowieckim i żnińskim:

178. 1160 ha z nieruchomości: Stołężyn t. 1 k. 8 i 14, Stołężyn dobra t. I k. 1 i 2, Stołężyn wieś t. I k. 1, Wapno t. I k. 6, Panigródz t. I k. 18 i Rusiec dobra t. 1 k. 1 stanowiących własność Egona-Alfonsa Koernera;

w powiecie wyrzyskim:

179. 260 ha z nieruchomości Kosztowo t. I k. 1 stanowiącej własność Helmuta-Karola-Bernharda Buettnera;
180. 371 ha z nieruchomości Liszkowo dobra t. I k. 1 oraz Liszkowo t. I k. 10 i 17 stanowiących własność Joba-Wilhelma-Karola-Eryka Witzlebena;

w województwie pomorskim:

w powiecie brodnickim, chełmińskim, grudziądzkim, lubawskim i wąbrzeskim:

180. 840 ha z nieruchomości: Ostromecko k. 89, Wardęgowo, Osetno, Nowawieś szlachecka, Wronie i Wielkie Lniska stanowiących własność Joachima-Martina Schönborn-Alvenslebena;

w powiecie chełmińskim:

182. 400 ha z nieruchomości Mgoszcz k. 39 stanowiącej własność Hansa Bussego;

w powiecie chojnickim:

183. 260 ha z nieruchomości Jarcewo II t. 1 k. 3 stanowiącej własność Rudolfa Fischera;
184. 225 ha z nieruchomości Cisewie k. 3 stanowiącej własność Stanisława i Marii Maciejewskich;
185. 230 ha z nieruchomości Niwy k. 21 stanowiącej własność Władysława-Adama-Józefa Łukowicza;

w powiecie działdowskim:

186. 300 ha z nieruchomości: Mała Turza w. l. 18, Prędki w. l. 27 i Płośnica w. l. 37 stanowiących własność Herberta Oehlricha;
187. 335 ha z nieruchomości Kramarzewo k. 2 stanowiącej własność Tadeusza, Edwarda-Jana, Jana-Władysława i Jerzego Goetzendorf Grabowskich;

188. 265 ha z nieruchomości Szczupliny stanowiącej własność Włodzimierza Pańkowskiego;
189. 220 ha z nieruchomości Mały Łęck k. 8 stanowiącej własność Ernesta Gruenthala;
190. 165 ha z nieruchomości Mały Przełęk k. 13 stanowiącej własność Pawła i Magdaleny Oschinskych;

w powiecie grudziądzkim:

191. 230 ha z nieruchomości: Rządz dobra i Rządz k. 8, 13 i 38 stanowiących własność Arno Meyera i Spółki Handlowej p. f. Meyer i Gelhorn w Gdańsku;

w powiecie kartuskim:

192. 170 ha z nieruchomości: Szlacheckie Bysewo i Bysewo k. 49 stanowiących własność Waltera Hensla;
193. 115 ha z nieruchomości Owczarnia stanowiącej własność Käte Winkelmann;

w powiecie kościerskim:

194. 285 ha z nieruchomości Grabowo t. I w. l. 75 stanowiącej własność Jana Lepschinskiego;
195. 170 ha z nieruchomości Mirowo t. 1 w. l. 1 stanowiącej własność Pawła Heringa;
196. 295 ha z nieruchomości Lubań t. I k. B. E. stanowiącej własność Heinricha Harlemanna;

w powiecie lubawskim:

197. 250 ha z nieruchomości Czachówki w. l. 1 i 3 stanowiącej własność Fanny Rüchardt;
198. 125 ha z nieruchomości Katlewo k. 6 stanowiącej własność Romana i Antoniny Krzysiaków;

w powiecie morskim:

199. 800 ha z nieruchomości Wejherowo Zamek k. 1 stanowiącej własność Henryka Kayserlingka;
200. 354 ha z nieruchomości: Rzucewo t. 26¹ w. l. 224, Sławotówko k. 228 i 229, Osłanino k. 6 i 11, Beka k. 2 i Smolna k. 69 stanowiących własność Karola-Gustawa-Teodora Belowa;
201. 100 ha z nieruchomości: Krokowo k. 8 i 126, Goszczyno k. 90 i 92, Jeldzino k. 76 i Sobieńczyce k. 77 stanowiących własność Doeringa Wickerau Krokowa;

202. 116 ha z nieruchomości Parszkowo t. 8[1] w. l. 191 stanowiącej własność Zygmunta Tebinki;

w powiecie sępoleńskim:

203. 310 ha z nieruchomości Trzciany t. I k. 1 stanowiącej własność Benona Bohtego;

w powiecie starogardzkim:

204. 400 ha z nieruchomości Radziejewo t. IV w. l. 1 stanowiącej własność spadkobierców Augusta Gramsa;
205. 150 ha z nieruchomości Kopytkowo t. I k. 3 stanowiącej własność Hansa Plehna;
206. 115 ha z nieruchomości Smętówko t. I k. 1 stanowiącej własność Artura Ziehma;

w powiecie świeckim:

207. 250 ha z nieruchomości Stanisławie k. 86 stanowiącej własność Marii i Ireny Blümel;
208. 335 ha z nieruchomości Rowienica k. 154 stanowiącej własność Władysława Kentzera;
209. 200 ha z nieruchomości Łaszewo k. 94 stanowiącej własność Heleny Esden-Tempskiej;

w powiecie tczewskim:

210. 295 ha z nieruchomości: Narkowy t. III k. 28 i 76, Subkowy t. I k. 13 i Gorzędziej t. I k. 2 stanowiących własność Adeli Schöler, Heleny Wallenberg Pachaly i Tekli Heine;
211. 205 ha z nieruchomości: Subkowy t. I k. 4 i Mały Garc t. IV k. 11 stanowiących własność Elli, Annemarie - Emmy-Urszuli, Eryki - Elżbiety - Charlotty i Urszuli - Elżbiety-Charlotty Oehlmann;
212. 125 ha z nieruchomości Bałdowo k. 5 stanowiącej własność Maksa Ziehma;
213. 105 ha z nieruchomości Subkowy k. 17 stanowiącej własność Ottona Roloffa;
214. 200 ha z nieruchomości Kulice t. I k. 21 stanowiącej własność Anny Grabowskiej;
215. 175 ha z nieruchomości: Cieple t. II k. 23 i 25 i Gniew t. II k. 23, t. XVIII k. 571 i t. XXV k. 698 stanowiących własność Zofii Fiebelkorn;
216. 150 ha z nieruchomości Gręblin k. 13, 16, 19, 28, 29 i 31 stanowiącej własność Alfreda Ziehma;

217. 275 ha z nieruchomości: Bielsk t. I k. 1 i Piaseczno t. IV k. 107 stanowiących własność Jana Kowalskiego;
218. 230 ha z nieruchomości Gorzędziej t. I k. 1 stanowiącej własność Ludwika i Heleny Matuszewskich;

w powiecie toruńskim:

219. 400 ha z nieruchomości: Kuczwały t. I k. 1 A, Pluskowęsy t. I k. 1, Zalesie t. I k. 1 i Obręb k. 1 stanowiących własność Antoniny Kalksteinowej;
220. 280 ha z nieruchomości Warszewice t. I k. 1 stanowiącej własność Władysławy Hulewiczowej;

w powiecie tucholskim:

221. 135 ha z nieruchomości Łyskowo k. 1 stanowiącej własność Katarzyny Rockstroh i Jana Menneła;
222. 275 ha z nieruchomości: Welpin k. 1 i Bysław k. 434 stanowiących własność Marii Bartz;
223. 285 ha z nieruchomości Siciny k. 2 stanowiącej własność Edwarda Czarneckiego;
224. 125 ha z nieruchomości Tuchołka k. 1, 2 stanowiącej własność Ottona Germana.

§ 3. Oznaczone w § 2 obszary ulegną odpowiedniemu zmniejszeniu, o ile wykonanie wykazu imiennego uszczupliłoby uprawnienia właścicieli, wynikające z przepisów art. 4 i 5 ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr. 1, poz. 1) oraz rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 lutego 1928 r. o wyłączeniu gruntów na cele gospodarstwa leśnego (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 203).

§ 4. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Poniatowski*

(Dz. U. R. P. z 15.II.37 r. Nr. 10, poz. 74).

21.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 12 lutego 1937 r.

o ustaleniu planu parcelacyjnego na rok 1938.

Na podstawie art. 12 ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr. 1, poz. 1) i art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 grudnia 1927 r. o terminach ogłaszania i wykonania planów parcelacyjnych i wykazów imiennych nieruchomości podlegających wykupowi na cele reformy rolnej (Dz. U. R. P. Nr. 114, poz. 973) zarządza się co następuje:

§ 1. Plan parcelacyjny na rok 1938 obejmuje następujące obszary w poszczególnych województwach:

1. Grunty państwowe i Państwowego Banku Rolnego:

1200	ha	w	województwie	warszawskim,
900	,,	,,	,,	łódzkim,
1300	,,	,,	,,	kieleckim,
4000	,,	,,	,,	lubelskim,
1100	,,	,,	,,	białostockim,
50	,,	,,	,,	nowogródzkim,
1300	,,	,,	,,	poleskim,
150	,,	,,	,,	śląskim (cz. cieszyńska),
5000	,,	,,	,,	poznańskim,
5000	,,	,,	,,	pomorskim.

2. Grunty prywatne:

6000	ha	w	województwie	warszawskim,
5000	,,	,,	,,	łódzkim,
2000	,,	,,	,,	kieleckim,
5000	,,	,,	,,	lubelskim,
2000	,,	,,	,,	białostockim
2000	,,	,,	,,	wileńskim,
2000	,,	,,	,,	nowogródzkim,
3000	,,	,,	,,	poleskim,
2000	,,	,,	,,	wołyńskim,
5000	,,	,,	,,	tarnopolskim,
2000	,,	,,	,,	stanisławowskim,
3000	,,	,,	,,	lwowskim,
2000	,,	,,	,,	krakowskim,
25000	,,	,,	,,	poznańskim,
14000	,,	,,	,,	pomorskim.

§ 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Poniatowski*

(Dz. U. R. P. z 15.II.37 r. Nr. 10, poz. 75).

22.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 27 stycznia 1937 r.

o zmianach w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 23 lipca 1925 r. o warunkach funkcjonowania oraz organizacji wzajemnych zakładów (totalizatora) na torach wyścigowych towarzystw wyścigów konnych oraz o sposobie prowadzenia rachunkowości tych zakładów.

Na podstawie art. 6 ustawy z dnia 22 czerwca 1925 r. o wyścigach konnych (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr. 79, poz. 552) zarządzam co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 23 lipca 1925 r. o warunkach funkcjonowania oraz organizacji wzajemnych zakładów (totalizatora) na torach wyścigowych towarzystw wyścigów konnych oraz o sposobie prowadzenia rachunkowości tych zakładów (Dz. U. R. P. Nr. 81, poz. 556) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniami: Ministra Rolnictwa z dnia 23 czerwca 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 402) i Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 16 czerwca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 46, poz. 374) wprowadza się następujące zmiany:

1) Tytuł rozporządzenia otrzymuje brzmienie: „o warunkach funkcjonowania i organizacji wzajemnych zakładów (totalizatora) oraz o sposobie prowadzenia rachunkowości tych zakładów";

2) Ustęp 1 § 1 otrzymuje brzmienie: „Stawki we wzajemnych zakładach mogą być przyjmowane tylko w kasach znajdujących się na torach wyścigowych lub utworzonych poza ich

obrębem za zezwoleniem Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych. Stawki mogą być przyjmowane tylko w dniu wyścigów";

3) Ustęp 1 § 12 otrzymuje brzmienie: „Wygrane w każdej grupie powinny być jednakowe we wszystkich kasach wzajemnych zakładów (totalizatora) znajdujących się w tej samej miejscowości".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwai Reform Rolnych *J. Poniatowski*

(Dz. U. R. P. z 10.II.37 r. Nr. 8, poz. 65).

POZA WYŻEJ WYMIENIONYMI UKAZAŁY SIĘ NASTĘPUJĄCE USTAWY I ROZPORZĄDZENIA.

Obwieszczenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych z dn. 30 stycznia 1937 r. o ustaleniu ilości spirytusu, jaką Państw. Monopol Spirytusowy zakupi w ciągu kampanii 1937/38 na cele konsumcyjne (kontyngent zakupu) (Monit. Pols. z 4.II.37 r. Nr. 27, poz. 42).

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 18 stycznia 1937 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Spraw Wojskowych o nabywaniu, posiadaniu i noszeniu broni przez niektórych funkcjonariuszów Lasów Państwowych (Dz. U. R. P. z 10.II.37 r. Nr. 8, poz. 64).

Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 6 lutego 1937 r. w sprawie wykonania dekretu Prezydenta R. P. o uregulowaniu gospodarki cukrowej i buraczanej, wydane co do §§ 1—4,5 ust. 1 i 2, 6—12 i 15—18 w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Ministrem Przemysłu i Handlu (Dz. U. R. P. z 13.II.37 r. Nr. 9, poz. 72).

Orzeczenie Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej ustalające warunki pracy i płacy robotników rolnych i straży leśnej na obszarze wojew. stanisławowskiego, tarnopolskiego i lwowskiego z wyłączeniem powiatów: brzozowskiego, jarosławskiego, kolbuszowskiego, krośnieńskiego, łańcuckiego, niżańskiego, przeworskiego, rzeszowskiego, sanockiego i tarnobrzeskiego na rok służbowy 1937/38. (Monit. Pols. z 12.II.37 r. Nr. 34, poz. 50).

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 22 stycznia 1937 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Sprawiedliwości, Komunikacji oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta R. P. o granicach Państwa (Dz. U. R. P. z 22.II. 1937 r. Nr. 12, poz. 84).

Rozporządzenie Ministra Skarbu z dn. 10 lutego 1937 r. w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie zmiany rozporządzenia z dn. 27 października 1936 r. o zniżkach celnych i zwolnieniach od cła (Dz. U. R. P. z 22.II.37 r. Nr. 12, poz. 85).

23.

OKÓLNIK Nr. 9 MINISTERSTWA R. I R. R.

Nr. Z. Ryb. II-5/1-37 z dnia 8 lutego 1937 r.

w sprawie ustalenia przynależności rybołówstwa.

W związku ze zgłaszaniem praw do rybołówstwa w cudzej wodzie celem wpisu do ksiąg wodnych, oraz w związku z ustaleniem przynależności praw do rybołówstwa wyjaśnia się co następuje:

Według art. 7 ustawy o rybołówstwie z 1932 r. w wodach prywatnych rybołówstwo należy do właściciela wody, w wodach zaś publicznych do Państwa. Pewnego rodzaju wyjątek od wyrażonej w art. 7 zasady stanowią postanowienia art. 8 i 9 powołanej ustawy utrzymujące w mocy prawa do rybołówstwa, które w chwili wejścia w życie ustawy z 1932 r. należały nie do właściciela wody, względnie Państwa.

Ustawa o rybołówstwie 1932 r. rozróżnia dwa rodzaje praw do rybołówstwa w cudzej wodzie a mianowicie:

1. prawa, które ulegają przymusowej likwidacji w myśl przepisów obowiązujących o zniesieniu służebności (art. 1 i 2 rozporządzeń Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1 lutego 1927 r. o zniesieniu służebności Dz. U. R. P. poz. 74 i 75);

2. inne prawa rybołówstwa w cudzej wodzie, do których odnoszą się postanowienia art. 9—13 ustawy o rybołówstwie.

Prawa do rybołówstwa w cudzej wodzie wymienione wyżej w punkcie 1-szym występują na obszarze województw środkowych i wschodnich. Ponieważ według art. 8 ustawy o rybołówstwie od praw tych nie odnoszą się postanowienia art. 9—13 powołanej ustawy, nie zgłaszający tych praw celem wpisu do ksiąg wodnych nie będą narażeni na ich utratę z dniem 25 maja b. r. Posiadanie tych praw w razie zachodzącej potrzeby (np. podział dochodu z obwodu rybackiego) może być wykazane dokumentami stwierdzającymi przyznanie tych praw w związku z uwłaszczeniem włościan. Na obszarze województw środkowych i wschodnich prawa te przysługują uprawnionym w postaci i rozciągłości wykazanej tabelą likwidacyjną, względnie nadawczą lub innymi aktami, dotyczącymi uwłaszczenia włościan.

Wymienione w punkcie 2-gim prawa do rybołówstwa w cudzej wodzie opierają się na różnego rodzaju tytułach szczególnych (kupno-sprzedaż, zasiedzenie, przedawnienie nabywcze, dziedziczenie itp.). Niezgłoszenie celem wpisu do ksiąg wodnych do dnia 25 maja r. b. praw do rybołówstwa, wskazanych w niniejszym ustępie, będzie stanowiło w myśl art. 11 ustawy

o rybołówstwie zrzeczenie się i wygaśnięcie tych praw na rzecz właściciela wody.

Nadmienić należy, że przytoczone postanowienie art. 11 ustawy o rybołówstwie będzie miało zastosowanie przede wszystkim na obszarze województw środkowych i wschodnich. W województwach południowych postanowienia art. 11 ustawy o rybołówstwie z 1932 r. mogą mieć zastosowanie odnośnie do praw do rybołówstwa w cudzej wodzie, określonych w § 8 galicyjskiej ustawy o rybołówstwie. W województwach zachodnich sprawa zgłaszania i wpisu do ksiąg wodnych praw do rybołówstwa w cudzej wodzie na podstawie art. 11 ustawy o rybołówstwie z 1932 r. jest i właściwie nieaktualna z uwagi na to, że na obszarze tych województw prawa do rybołówstwa w cudzej wodzie winny były być, według postanowienia § 11 pruskiej ustawy rybackiej, wpisane do ksiąg wodnych do dnia 15 kwietnia 1927 r. Wyjątkowo jedynie art. 11 ustawy o rybołówstwie mógłby mieć zastosowanie na obszarze województw zachodnich a mianowicie, o ile zachodziłyby przypadki przewidziane w punkcie 2 i 3 § 11 pruskiej ustawy rybackiej.

W razie nasuwających się wątpliwości w sprawach wyżej poruszonych należy zwrócić się do Ministerstwa o dalsze wyjaśnienia.

W związku z powyższymi wskazówkami należy wydać odpowiednie zarządzenia.

Rudnicki
Dyrektor Departamentu

Otrzymują: wszystkie Urzędy Wojewódzkie (z wyjątkiem Śląskiego) oraz Komisariat Rządu m. st. Warszawy.

24.

PISMO OKÓLNE MINISTERSTWA R. I R. R.

Nr. Z. Ryb. II-1/1-37 z dnia 13 lutego 1937 r.

w sprawie ogłaszania przetargów ofert pisemnych na dzierżawę obwodów rybackich.

W związku z pismem okólnym z dnia 16 marca 1935 r. Nr. Z. Ryb. II-7/4-35 w sprawie wydzierżawienia obwodów rybackich (Dz. Urz. M. R. i R. R. Nr. 5, poz. 39), nakładającym na powiatową władzę administracji ogólnej obowiązek ogłaszania w fachowym czasopiśmie rybackim przetargów ofert pisemnych na wydzierżawienie obwodów rybackich zarządza się co następuje:

1. Ze względu na konieczność możliwie najśpieszniejszego załatwienia spraw wydzierżawienia obwodów rybackich — ogłoszenia o przetargach ofertowych na wydzierżawienie tych obwodów należy przesyłać bezpośrednio do redakcji „Przeglądu Rybackiego".
2. Wszelkie należności za ogłoszenia przetargów ofertowych na dzierżawę obwodów rybackich należy wpłacać Polskiej Agencji Telegraficznej według otrzymanego od P. A. T. rachunku po uprawomocnieniu się orzeczenia przyznającego dzierżawę obwodu.
3. Należność za ogłoszenie przetargu po raz pierwszy w latach 1934—1935 należy uiścić bezpośrednio „Przeglądowi Rybackiemu", o ile P.A.T. nie nadesłała dotychczas rachunku za dane ogłoszenie.
4. Należność za ogłoszenie w „Przeglądzie Rybackim" przetargu ofert pisemnych na wydzierżawienie obwodu rybackiego należy się stosownie do porozumienia w tym względzie z Redakcją „Przeglądu Rybackiego" tylko w wypadku wydzierżawienia obwodu i tylko za jedno ogłoszenie bez względu na to, ile razy przetarg danego obwodu był ogłaszany do chwili wydzierżawienia.

E. Baird.

Naczelnik Wydziału.

Otrzymują: wszystkie Urzędy Wojewódzkie (z wyjątkiem Śląskiego) oraz Komisariat Rządu st. m. Warszawy.

25.

PISMO OKÓLNE MINISTERSTWA R. I R. R.

Nr. Z Ryb. II-5/4-37 z dnia 17 lutego 1937 r.

w sprawie zgłoszenia praw do rybołówstwa w cudzej wodzie celem wpisu do ksiąg wodnych.

Nawiązując do pisma okólnego z dnia 23 października 1935 r. Nr. Z. Ryb. II-5/10-36 w sprawie zgłoszenia praw do rybołówstwa do ksiąg wodnych (Dz. Urz. Min. Roln. i R. R. Nr. 11, poz. 104) Ministerstwo prosi o bezzwłoczne wydanie zarządzenia, mającego na celu powiadomienie w sposób przyjęty

zwyczajem miejscowym posiadaczy praw do rybołówstwa w cudzej wodzie (okólnik Nr. 9 z dnia 8 lutego 1937 r. Nr. Z. Ryb. II-5/1-37 w sprawie ustalenia przynależności rybołówstwa), że nie zgłoszenie wspomnianych praw celem wpisu do ksiąg wodnych do dnia 25 maja b. r. spowoduje utratę tych praw na rzecz właściciela wody.

W powiadomieniu tym należy objaśnić zainteresowanych:

I. że nie wymagają zgłoszenia w terminie do dnia 25 maja b. r. celem wpisu do ksiąg wodnych te prawa do rybołówstwa w cudzej wodzie, które:

1. wpisane są do księgi wieczystej nieruchomości obejmującej ową wodę, lub też do księgi wodnej (art. 11 ustawy o rybołówstwie z 1932 r.);
2. ulegają przymusowej likwidacji w myśl przepisów obowiązujących o zniesieniu służebności (art. 1 i 2 rozporządzeń Prezydenta Rzeczypospolitej o zniesieniu służebności Dz. U. R. P. poz. 74 i 75).

II. że zgłoszenie winno podawać:

1. imię i nazwisko i dokładny adres zgłaszającego prawo do rybołówstwa w cudzej wodzie,
2. oznaczenie wody z podaniem przestrzeni, do której zgłoszone prawo rybołówstwa się odnosi,
3. dokładne określenie prawa rybołówstwa w cudzej wodzie,
4. wskazanie, w jaki sposób może być udowodnione prawne posiadanie danego prawa,
5. podpis zgłaszającego.

Równocześnie Ministerstwo prosi o wydanie zarządzeń mających na celu jak najdalej idące ułatwienie ludności zgłaszania praw do rybołówstwa w cudzej wodzie.

E. Baird

Naczelnik Wydziału.

Otrzymują: wszystkie Urzędy Wojewódzkie (z wyjątkiem Urzędu Wojewódzkiego w Katowicach) oraz Komisariat Rządu na m. st. Warszawę.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Tezy z wyroków Najwyższego Trybunału Administracyjnego.

Zasady prawne i tezy, zawarte w numerze niniejszym, dotyczą działu II i XI według podziału rzeczowego, ogłoszonego w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 15 września 1934 r. Nr. 9, poz. 81 oraz z dnia 15 grudnia 1935 r. Nr. 12 str. 372.

II. Postępowanie administracyjne.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 341).

1) 142/30 — 22.IV.35 r. art. 7.

Strony nie są w myśl art. 7 rozporządzenia o postępowaniu administracyjnym w ogóle uprawnione do wyłączenia urzędnika. (O. P. A. 1188/35).

2) 9437/32 — 18.IX.1934 r. art. 14 ust. (2).

Decyzja władzy, odmawiająca stronie na zasadzie art. 14 ust. (2) rozp. o postęp. admin. przeglądania akt sprawy z tego względu,iż nie zawierają one danych, niezbędnych dla strony celem uzasadnienia jej praw i interesów, powinna zawierać w myśl art. 75 ust. (2) tegoż rozp. prawne i faktyczne uzasadnienie odmowy. (Teza) (O. P. A. 860/34).

3) 5705/30 — 1.IV.1932 r. art. 14 ust. (2)

Prawo przeglądania akt administracyjnych, ustanowione w art. 14 ust. (2) rozporządzenia o postępowaniu administracyjnym, służy tylko osobie, która w jakiejś konkretnej sprawie, toczącej się w postępowaniu administracyjnym, bierze faktycznie udział na podstawie roszczenia prawnego lub prawnie chronionego interesu. (Zasada prawna). (O. P. A. Nr. 22/1932).

4) 8089/33 — 25.X.1935 r. art. 26.

Podanie decyzji do wiadomości przez wywieszenie jest dokonane dopiero z upływem ostatniego dnia wywieszenia, o ile z poszczególnych przepisów względnie z treści aktu wywieszonego nie wynika postanowienie odmienne. (Teza). (O. P. A. Nr. 12/1309 z 1935 r.).

5) 5999/30 — 21.IV.1933 r. art. 40.

Art. 89 rozporządzenia o postępowaniu administracyjnym stanowi wyraźnie, że odwołanie należy wnieść za pośrednictwem tej władzy, która decyzję wydała. Art. 77 pow. rozporządzenia postanawia, że tylko jeśli władza błędnie objaśni stronę o terminie wniesienia odwołania, lub w dalszym toku instancyj, takie objaśnienie nie może szkodzić stronie, która do niego się zastosowała.

Wynika z tego a contrario, że skutki niezastosowania się strony do zgodnego z przepisami rozporządzenia pouczenia o środkach prawnych ponosi strona, a w szczególności, że nie może ona skutecznie powoływać się na art. 40 rozporządzenia, jeżeli odwołanie skierowała wbrew pouczeniu błędnie bezpośrednio do instancji odwoławczej, gdyż tylko nadanie na pocztę odwołania do instancji właściwej przed upływem terminu zapobiega uchybieniu terminu do odwołania.

Przepis art. 2 ust. (3) cytow. rozporządzenia nakłada na władzę niewłaściwą obowiązek skierowywania podań do władzy właściwej lub zwracania podań stronie ze wskazaniem władzy właściwej, zapobiega zatem tylko pozostawieniu podań, skierowanych do władzy niewłaściwej, bez biegu, nie chroni jednak strony przed skutkami spowodowanego tym opóźnienia, jeśli podanie winno było być wniesione do właściwej władzy w pewnym ściśle określonym terminie i w tym terminie do tej władzy nie wpłynęło.

6) 3616/30 — 2.VI.1933 r. art. 44 i 45.

1) Art. 44 rozporządzenia o postępowaniu administracyjnym nie nakłada na władze obowiązku stosowania pewnego określonego sposobu przeprowadzania ustaleń faktycznych.

2) Art. 45 tegoż rozporządzenia zawiera jedynie uprawnienie dla władzy do przeprowadzenia rozprawy ustnej; niewykorzystanie tego uprawnienia nie stanowi wadliwości postępowania. (O. P. A. Nr. 519/33).

7) 3408/33 i 3410/33 — 21.IV.1936 r. art. 47 ust. (1).

Niezakomunikowanie stronom szczegółowej opinii znawcy technicznego, złożonej w postępowaniu wyjaśniającym, stanowi wadliwość postępowania. (O. P. A. 1496/36).

8) 10944/32 — 4.XI.1935 r. art. 50.

Opinia techniczna podlega w myśl art. 50 rozporządzenia o postępowaniu administracyjnym swobodnej ocenie władzy. Ocena ta winna być jednak dokonana na podstawie zasad wiedzy technicznej. (O. P. A. 1337/36).

9) 7124/33 — 29.V.1934 r. art. 52.
Zaświadczenie Urzędu gminnego ma charakter dokumentu publicznego i w myśl art. 52 rozporządzenia o postępowaniu administracyjnym stanowi zupełny dowód tego, co w nim zostało stwierdzone, chyba że władza orzekająca przeprowadziła w myśl art. 55 tegoż rozporządzenia dowód nieprawdziwości tego dokumentu.

10) 1709/30 i 1710/30 — 9.III.1932 r. art. 65 i 66.
Z przepisów art. 65 i 66 rozporządzenia o postępowaniu administracyjnym nie wynika dla władzy obowiązek wzywania stron do uczestniczenia w oględzinach i badaniu biegłych, ani też obowiązek przesyłania stronom odpisu opinii biegłych. (O. P. A. Nr. 91/1932).

11) 10564/31 — 6.IV.1934 r. art. 75 ust. (3).
Jeżeli władza korzystając z uprawnień, przewidzianych w art. 75 ust. (3) rozporządzenia o postępowaniu administracyjnym, uważa za celowe nieuzasadnianie swej decyzji i ograniczenie się do powołania się na podstawę prawną rozstrzygnięcia, to jednak i w tych wypadkach akta sprawy, przedkładane N. T. A., winny zawierać materiał, któryby wskazywal, jakimi względami na interes publiczny kierowała się władza, wydając nieprzychylną dla skarżącego decyzję. (O. P. A. 727/34).

12) 1265/31 — 6.XII.1933 r. art. 75 i 77.
W razie uzupełnienia decyzji przez władzę, która ją wydała, dalszymi motywami, termin do wniesienia odwołania liczy się od dnia doręczenia pisma uzupełniającego. (Teza). (Zb. Wyr. N. T. A. z 1933 r. Nr. 705 A).

13) 5999/31 — 21.IV.1933 r. art. 76 i 77.
Nadanie na pocztę odwołania, skierowanego wbrew pouczeniu niewłaściwie wprost do instancji odwoławczej, nie chroni przed skutkami spowodowanego tym przekroczenia terminu do wniesienia odwołania (art. 83 i 89 rozp. o post. admin.) (Teza). (Zb. wyr. N. T. A. z 1933 r. Nr. 639 A).

14) 7836/30 — 6.III.1933 r. art. 76 i 77.
Mylne pouczenie strony, iż przeciw wydanej decyzji nie przysługuje jej żaden środek prawny w administracyjnym toku instancji, pociąga za sobą uchylenie zaskarżonej decyzji z powodu wadliwego postępowania, mimo braku odnośnego zarzutu w skardze kasacyjnej. (O. P. A. Nr. 283/33).

15) 3812/34 — 30.IV.1936 r. art. 77.
W wypadku wniesienia odwołania od ostatecznego w toku instancyj administracyjnych orzeczenia przez stronę, błędnie

w tym orzeczeniu pouczoną, ze służy jej odwołanie, władza wyższa, do której odwołanie wniesiono, winna spowodować sprostowanie błędnego pouczenia o środkach prawnych. (Teza). (O. P. A. Nr. 1603/36).

16) 4491/31 — 25.IV.1934 r. art. 77.

W mylnym pouczeniu władzy, powodującym skierowanie skargi do Najwyższego Trybunału Administracyjnego, zamiast na drogę cywilno-prawną, które mogło spowodować pozbawienie strony obrony prawnej, dopatrzył się Najwyższy Trybunał Administracyjny istotnej wadliwości postępowania, ponieważ zgodnie z zasadami słuszności i z przepisem art. 77 rozporządzenia o postępowaniu administracyjnym z dn. 22 marca 1928 roku, poz. 341 Dz. Ust. mylne pouczenie władzy nie może szkodzić stronie, która się do niego zastosowała. Dlatego Trybunał na zasadzie art. 84 pkt. 3 oraz art. 73 rozporządzenia z 27 października 1932 roku, poz. 806 Dz. Ust. uchylił zaskarżone orzeczenie w części, dotyczącej pouczenia o środkach prawnych.

17) 8280/30 — 15.III. 1933 r. art. 77.

Mylne pouczenie o służących stronie środkach prawnych stanowi istotne naruszenie form postępowania administracyjnego. (O. P. A. Nr. 410/33).

18) 8963/31 — 7.VI.1934 r. art. 80.

Każde orzeczenie władzy, decydujące o prawach stron, winno być stronom tym doręczone, lub w należyty sposób ogłoszone i fakt doręczenia lub ogłoszenia winien być odpowiednio stwierdzony (O. P. A. 1935 r. Nr. 12/1307).

19) 2166/31 — 12.II. 1934 r. art. 80 ust. (2)

W przypadku wydania decyzji głównej w nieobecności strony wykluczona jest możność zawiadomienia jej o tej decyzji w innej formie, aniżeli pisemnie. (O. P. A. Nr. 690/34).

20) 5396/32 — 26.IV.1934 r. art. 82.

Z art. 82 rozporządzenia o postępowaniu administracyjnym wynika, że zasada, iż od każdej decyzji głównej wydanej w pierwszej instancji, służy prawo odwołania, obowiązuje tylko o tyle, o ile poszczególna ustawa, wydana po dniu 14 września 1923 r. nie stanowi inaczej. (O. S. P. Nr. 8/454 z 1934 r.).

21) 4339/31 — 6.III.1932 r. art. 83 i 89 ust. (1)

Aby zażalenie, odwołanie lub skarga mogły być uznane za złożone w należytym terminie, muszą one być złożone nie tylko w odpowiednim czasie, lecz i właściwej władzy. (O. P. A. Nr. 319/33).

22) 6180/32 — 13.III.1934 r. art. 84 i 98 p. 2.

Decyzja incydentalna, od której niema osobnego odwołania (art. 84, 98 p. 2 rozporządzenia o postępowaniu administracyjnym), nie jest ostateczną w rozumieniu art. 3 prawa o Najwyższym Trybunale Administracyjnym (poz. 806/32 Dz. U. R. P.). (O. S. P. Nr. 8, 455 z 1934 r.).

23) 11237/31 — 11.III.1935 r. art. 85.

O tym, czy pismo, wniesione przez stronę, jest odwołaniem, winna w każdym poszczególnym wypadku decydować forma oraz treść takiego pisma, a w szczególności okoliczność, czy z pisma danego wynika, że wolą strony było wniesienie środka prawnego, mającego być rozstrzygniętym przez wyższą instancję. (O. P. A. 1338/36).

24) 220/33 — 14.II.1936 r. art. 85 ust. (1)

Z art. 85 ust. (1) rozporządzenia o postępowaniu administracyjnym wynika, że instancja odwoławcza nie jest uprawniona do oddalenia odwołania tylko z tego powodu, że odwoławca nie umotywował go, lecz winna pomimo tego braku rozpoznać sprawę merytorycznie a to dlatego, że odwoławca jest z zaczepionej decyzji niezadowolony. To niezadowolenie stwarza nie tylko w ogóle obowiązek rozpoznania sprawy przez instancję odwoławczą, lecz zakreśla także granice dla tego obowiązku. Jeżeli więc odwoławca niezadowolony jest z zaczepionej decyzji w całości, obowiązana jest instancja odwoławcza do rozpoznania sprawy w całości. Jeżeli zaś odwoławca ograniczył swoje niezadowolenie tylko do poszczególnych części zaczepionej decyzji, ogranicza się też i obowiązek rozpoznania sprawy przez instancję odwoławczą tylko do tych części. Zakres swego niezadowolenia może być przez odwoławcę skreślony bezpośrednio, a więc wyraźnie, albo tylko pośrednio. Jeżeli odwoławca podnosi zarzuty tylko przeciwko poszczególnym częściom decyzji, inne zaś jej części pomija milczeniem a zarazem wyraźnie nie domaga się zmiany decyzji w całości, przyjąć należy, że odwoławca jest z tych innych części zadowolony — oczywiście o ile co innego nie wynika ze związku między tymi innymi częściami, a częściami zakwestjonowanymi.

25) 3035/32 — 14.IX.1934 r. art. 85 ust. (2) lit. e).

Z mocy art. 85 ust. (2) lit. e) rozporządzenia o postępowaniu administracyjnym nie jest dopuszczalne w postępowaniu odwoławczym wystąpienie z żądaniem, opartym na zupełnie innej podstawie prawnej niż ta, na której było oparte żądanie strony w I instancji. (O. P. A. Nr. 1189/35).

26) 9094/32 — 26.II.34 r. art. 85 ust. (2).

Władza odwoławcza, skoro zamierza załatwić odmownie prośbę strony z powodu okoliczności, które nie były przedmiotem dochodzeń niższej instancji, gdyż w szczególności nie ustalono tych okoliczności w trybie, któryby umożliwił stronie wypowiedzenie się co do tych ustaleń, względnie zgłoszenie wniosków i dostarczenie dowodów, obowiązana jest przed wydaniem orzeczenia umożliwić stronie wykorzystanie powyższych środków obrony swych praw. (O. P. A. Nr. 1190/35).

27) 6256/30 — 6.VI.1932 r. art. 86.

Instancja odwoławcza, orzekając w myśl art. 86 rozporządzenia o postępowaniu administracyjnym o uchybienia terminu do odwołania, obowiązana jest w trybie prawidłowego postępowania ustalić okoliczności faktyczne, na których oparła swoją decyzję. (Zasada prawna). (O. P. A. Nr. 126/32).

28) Kol. zwiększ. N.T.A. 4782/33 — 4.X.1933 r. art. 87.

Po wejściu w życie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1932 r. poz. 806 Dz. Ust., skarga do Najwyższego Trybunału Administracyjnego na orzeczenie władzy administracyjnej odmawiające stronie wstrzymania wykonania zaskarżonego orzeczenia, jest niedopuszczalna. (O. S. P. Nr. 324/7 z 1934 r.).

29) 10944/32 — 4.XI. 1935 r. art. 89 i 91.

Zaniechanie władzy zawiadomienia skarżących o wniesieniu odwołań i wyznaczenia skarżącym terminu do zapoznania się z nimi i do wypowiedzenia się co do nich jest wprawdzie niezgodne z art. 89 ust. (2) i z art. 91 rozporządzenia o postępowaniu administracyjnym, mogłoby jednak, wobec braku sankcyj w tych przepisach, być istotną wadliwością postępowania tylko w tym razie, gdyby skarżącym utrudniło dalszą obronę prawną.

30) 9552/32 i 2139/34 — 28.X.1935 r. art. 90 ust. (2).

Postanowienie art. 90 ust. (2) prawa o postępowaniu administracyjnym nie uprawnia pozwanej władzy do zmiany zaskarżonego do N. T. A. orzeczenia na niekorzyść skarżącego. (O. P. A. Nr. 1340/36).

31) 4282/31 i 1584/34 — 1.VII.1935 r. art. 90 ust. (2).

Postanowienie, objęte ustępem (2) art. 90 prawa o postępowaniu administeracyjnym, jest przepisem specjalnym, dotyczącym orzeczeń zaskarżonych do N. T. A. i wyłączającym stosowanie do tychże orzeczeń ogólnych norm, zawartych w art. 99 tegoż prawa. (Teza). (O. P. A. Nr. 1339/36).

32) 2440/30 — 21.II.1933 r. art. 90 ust. (2).

W wypadku, gdy władza na zasadzie art. 90 ust. (2) rozp. o postęp. admin. odmówiła zmiany zaskarżonej do N. T. A. swej ostatecznej decyzji, nie przysługuje stronie środek prawny odwołania do instancji wyższej. (Teza). (Zb. wyr. N.T.A. z 1933 r. Nr. 612 A).

33) 6549/31 — 6.XI.1934 r. art. 91.

Pominięcie określonego w art. 91 rozporządzenia o postępowaniu administracyjnym obowiązku zawiadomienia osób interesowanych o wniesionym odwołaniu stanowi istotne naruszenie form postępowania administracyjnego. (O.P.A. 1589/36). (por. O. P. A. 1130/35).

34) 3746/31 — 31.I.1934 r. art. 92.

Jest wadliwością postępowania administracyjnego, jeżeli w wypadku — gdy po uchyleniu przez N. T. A. orzeczenia władzy administracyjnej wyszły na jaw istotne dla sprawy nowe okoliczności faktyczne, lub nowe środki dowodowe, których władza przy wydawaniu uchylonego wyrokiem orzeczenia nie mogła była bez własnej winy wykorzystać — władza przed wydaniem nowego orzeczenia w wykonaniu wyroku N. T. A. zaniecha uzupełnienia postępowania w trybie, wskazanym w art. 92 rozporządzenia z 22.III.1928 r. (poz. 341), przez danie stronie możności oświadczenia się co do tych nowych okoliczności czy też środków dowodowych (Ruch prawniczy, 1934 r. Nr. II).

35) 8047/30 — 14.VI.1933 r. art. 92.

Zarządzenie uzupełnienia postępowania wyjaśniającego pozostawione jest uznaniu władzy. Niewykorzystanie więc przez władzę uprawnień, płynących z tego artykułu, nie można traktować jako wadliwości postępowania. (Zb. Wyr. N. T. A. z 1933 r. Nr. 663 A).

36) 6886/32 — 25.III.1935 r. art. 92 — 94.

Z przepisów art. 92 — 94 prawa o postępowaniu administracyjnym wynika, że władza odwoławcza obowiązana jest wydać decyzję, rozstrzygającą sprawę merytorycznie. nie ma zaś prawa ograniczyć się do kasowania decyzji I instancji i przekazywania jej sprawy do ponownego rozstrzygnięcia. (Teza). (O. P. A. Nr. 1218/35).

37) 220/33 — 14.II.1936 r. art. 93.

Jeżeli w art. 93 rozporządzenia o postępowaniu administracyjnym postanowiono, że instancja odwoławcza nie jest związana zakresem żądań odwołania, to uznać należy, że przepis ten

nie dotyczy kwestji unormowanego już art. 85 tegoż rozporządzenia zakresu obowiązku instancji odwoławczej co do rozpoznania sprawy, lecz kwestii innej, a mianowicie czy instancja odwoławcza uprawniona jest w rozpoznawaniu sprawy przekroczyć granice powyższego obowiązku. Na przekroczenie to art. 93 zezwala. Gdy jednak jest ono tylko prawem instancji odwoławczej, przeto odwoławca nie jest uprawniony do domagania się, aby instancja odwoławcza z tego swego prawa skorzystała.

38) 11290/32 — 3.X.1935 r. art. 93.

Władza odwoławcza może podnieść i rozstrzygnąć w swej decyzji takie kwestje, które przez władzę I instacji nie były wcale rozpatrywane, przy czym decyzja jej co do tych kwestyj nie przestaje być decyzją władzy II instancji (O. P. A. Nr. 1604/36) (por. OPA 1190/35).

39) 11227/31 — 15.III.1935 r. art. 93.

Wysunięcie w orzeczeniu władzy odwoławczej nowego motywu prawnego, co do którego strona nie mogła wypowiedzieć się w toku postępowania administracyjnego, nie narusza przepisów o postępowaniu administracyjnym. (O. P. A. Nr. 1191/35).

40) 6989/32—15.II.1935 r. art. 93.

Uznanie przez władzę odwoławczą zebranego przez pierwszą instancję materiału dowodowego za niedostateczny dla rozstrzygnięcia przez nią odwołania nie może być podstawą do uchylenia orzeczenia władzy administracyjnej (Teza). (O. P. A. Nr. 1217/35).

41) 9269/32 — 5.XII.34 r. art. 93.

Prawomocne orzeczenie, chociażby w świetle prawa materialnego niesłuszne, stwarza prawo w konkretnej sprawie. (O. P. A. Nr. 6 z 1935 r.).

42) 2275/29 — 16.X.34 r. art. 93.

Władza odwoławcza przy rozstrzyganiu odwołania jest uprawniona również do takiej zmiany orzeczenia I instancji, która pogarsza położenie odwołującej się strony (O. P. A. Nr. 1192/35).

43) 4852/31 — 25.VI.1934 r. art. 93.

Art. 93 rozporządzenia o postępowaniu administracyjnym stanowi wyraźnie, że jeśli odwołania nie należy odrzucić jako spóźnionego lub niedopuszczalnego, władza odwoławcza wyda orzeczenie w sprawie nie będąc związana ani zakresem żądań

odwołania ani ustaleniami niższej instancji, z czego wynika, że instancja odwoławcza rozstrzyga sprawę w całości tak jak instancja I i jak to już orzekł N.T.A. w wyroku z dn. 20.XI.1931 r. 1. rej. 2448/29 jest uprawnioną do zmiany orzeczenia I instancji na niekorzyść odwołującego się.

44) 4935/31 — 20.II.1934 r. art. 93.
Samo powołanie się władzy administracyjnej w orzeczeniu, wydanym w miejsce orzeczenia uchylonego przez N. T. A., na nowo ujawnione okoliczności faktyczne nie może uchylić mocy wiążącej zapatrywań, wyrażonych w uzasadnieniu wyroku N. T. A. (O. P. A. Nr. 793/34).

45) 1902/31 — 21.XI.1933 r. art. 93.
Władza odwoławcza może zmienić orzeczenie I instancji także w części niezaskarżonej. (O. P. A. Nr. 728/34).

46) 3840/30 — 17.XI.1933 r. art. 93.
Podjęcie merytorycznego rozpatrzenia i rozstrzygnięcia sprawy w całym zakresie, zgodnie z prośbą i odwołaniem strony, niweczy prawomocność uprzedniego orzeczenia, wydanego w tejże sprawie. (O. P. A. Nr. 790/34).

47) 769/31 — 7.VI.1933 r. art. 93.
Nadanie przez instancję odwoławczą orzeczeniu odwoławczemu konstrukcji kasacyjno-rewizyjnej stanowi wadliwość postępowania. (O. P. A. Nr. 657/34).

48) 988/31 — 6.VI.1933 r. art. 93.
Wszelkie ustalenia komisyj same przez się nie mają oczywiście charakteru orzeczenia.

49) 2048/29 — 4.IX.1933 r. art. 94.
Władza odwoławcza może na zasadzie art. 94 rozporządzenia o postępowaniu administracyjnym przy decyzji, zatwierdzającej rozstrzygnięcie niższej instancji, powołać się na motywy tego rozstrzygnięcia, jeżeli odwołanie bądź nie zawiera żadnego zarzutu, bądź zawiera tylko te zarzuty, z którymi strona wystąpiła już wobec pierwszej instancji i w jej orzeczeniu znalazła na nie umotywowaną odpowiedź. (O. P. A. Nr. 522/33).

50) 6312/33 — 8.X.1935 r. art. 96 ust. (3).
Ustanowiony w art. 96 ust. (3) rozporządzenia o postępowaniu administracyjnym termin trzyletni, którego upływ wyklucza dopuszczalność wznowienia postępowania na wniosek strony, winien być liczony w wypadkach, w których celem tego wznowienia jest zmiana lub uchylenie orzeczenia prawomocnego

już przed 1 lipca 1928 r., dopiero od tegoż dnia. (Teza). (O. P. A. Nr. 1341/36).

51) 4184/32 — 25.II.1935 r. art. 99.

Od decyzji uchylającej, wydanej na zasadzie art. 99. rozporządzenia o postępowaniu administracyjnym, służy odwołanie do instancji bezpośrednio wyższej nad władzą, która decyzję tę wydała, także w tym przypadku, gdy uchylona decyzja wydana była przez tę władzę w charakterze instancji odwoławczej. (O. P. A. Nr. 1407/36).

52) 8387/31 — 29.XII.1933 r. art. 99.

W razie rozważenia przez władzę I instancji ponownie w trybie art. 99 rozporządzenia o postępowaniu administracyjnym sprawy, rozstrzygniętej prawomocnym orzeczeniem, służy stronie prawo odwołania od nowej decyzji na mocy art. 82 i 83 tegoż rozporządzenia. (O. P. A. Nr. 791/34).

53) 7168/29 — 27.I.1932 r. art. 99.

Przez prawa nabyte — w myśl art. 99 rozporządzenia o postępowaniu administracyjnym — rozumieć należy wszelkiego rodzaju prawa, a więc także prawa, które powstają przez prawomocne orzeczenie właściwej władzy, że na danej osobie nie ciąży sporny obowiązek. (Zb. Wyr. N. T. A. z 1932 r. Nr. 484A).

54) 2471/31 — 10.XII.34 r. art. 99 i 87.

Z treści art. 99 i 87 rozporządzenia o postępowaniu administracyjnym, wynika, że art. 99 mówiąc o nabyciu praw, nie uzależnia tego nabycia od prawomocności odnośnej decyzji oraz że zakaz wykonywania decyzji władzy przed upływem terminu dla odwołania dotyczy władzy, nie zaś strony, która uzyskała przychylną dla siebie decyzję władzy (Teza) (O. P. A. Nr. 6 z 1935 r.).

55) 8103/33 — 17.IX.1936 r. art. 101.

Decyzja wydana na zasadzie art. 101 rozporządzenia o postępowaniu administracyjnym przez władzę podległą władzy niższej, nie jest decyzją ostateczną. (Gaz. Adm. i P. P. 1936 r. Nr. 23).

56) 2169/32 i 2658/32 — 9.IV.1934 r. art. 101.

Art. 101 rozporządzenia o postępowaniu administracyjnym normuje prawo władzy nadzorczej uchylania każdej decyzji z powodów tamże przytoczonych, a więc i decyzyj prawomocnych

bez względu na to, kiedy odnośna decyzja została wydana (z wyjątkiem wyszczególnionych w ust. (2) tegoż artykułu), dotyczy zatem także decyzyj, wydanych i uprawomocnionych przed wejściem w życie cyt. rozporządzenia. (O. P. A. Nr. 1003/35).

57) 4250/30 — 21.VI.1932 r. art. 101.

Zatwierdzenie przez władzę nadzorczą decyzji władzy pierwszej instancji, uchylającej swe poprzednie, już prawomocne orzeczenie, wydane bez jakiejkolwiek podstawy prawnej, nie jest równoznaczne z wykonaniem przez tę władzę prawa, przysługującego jej z mocy art. 101 rozporządzenia o postępowaniu administracyjnym. (Zasada prawna). (O. P. A. Nr. 127/32).

58) 304/30 — 30.XII.1931 r. art. 101.

Przepis art. 101 p. b) nie dotyczy oczywiście takich decyzyj, które opierają się na przepisach obowiązujących, chociażby błędnie przez władzę wydającą decyzję stosowanych.

59) 6447/32 — 19.X.1934 r. art. 101. pkt. b).

Zastosowanie przez władzę, która wydała decyzję urosłą następujące w moc prawa, mylnej interpretacji przepisów prawnych nie upoważnia władzy przełożonej do uchylenia względnie zmiany tej decyzji na podstawie pkt. b) art. 101 prawa o postępowaniu administracyjnym. (O. P. A. Nr. 1219/35).

60) 2169/32 i 2658/32 — 9.IV.1934 r. art. 101 p. b).

Nie podpadają pod pojęcie decyzyj, wydanych bez jakiejkolwiek podstawy prawnej w rozumieniu art. 101 p. b) rozporządzenia o postępowaniu administracyjnym decyzje wadliwe lub oparte na błędnej, zdaniem władzy nadzorczej, wykładni istniejącego przepisu prawnego, o ile zastosowana przez władzę niższą wykładnia nie jest oczywiście sprzeczną z danym przepisem, lub wogóle z prawem. (O. P. A. Nr. 1003/35).

61) 362/32 — 28.IV.1933 r. art. 101 p. b).

Dla oceny, czy decyzja jest wydana bez jakiejkolwiek podstawy prawnej i czy z tego powodu może być przez władzę nadzorczą uchylona na zasadzie art. 101 p. b) rozporządzenia o postępowaniu administracyjnym, miarodajny jest ten stan faktyczny, który winien był być przyjęty przez instancję niższą za podstawę jej decyzji na zasadzie postępowania poprzedzającego jej wydanie. (O. P. A. Nr. 384/33).

62) 4523/30 — 23.IV.1932 r. art. 101. p. b).

Władza nadzorcza nie jest pozbawiona przysługującego jej w myśl art. 101 p. b) rozporządzenia o postępowaniu administracyjnym uprawnienia do uchylenia w trybie nadzoru wydanej bez jakiejkolwiek podstawy prawnej decyzji, jedynie z powodu, iż o tej decyzji powzięła wiadomość przy sposobności wniesienia przez stronę odwołania (Zasada prawna). (O. P. A. Nr. 20/32).

63) 4445/30 — 2.III.1932 r. art. 101 p. b).

Orzeczenie, wydane bez jakiejkolwiek podstawy materialno-prawnej, może być na zasadzie art. 101 p. b) rozporządzenia o postępowaniu administracyjnym uchylone nawet w razie, gdy nie jest pod względem formalno-prawnym wadliwe. (Zasada prawna) (O. P. A. Nr. 19/1932).

64) 10882/31 — 29.III.1931 r. art. 101, p. b).

Dla oceny, czy orzeczenie jest wydane bez jakiejkolwiek podstawy prawnej i czy z tego powodu może być uchylone na zasadzie art. 101 p. b) rozp. o postęp. admin., nie są miarodajne okoliczności faktyczne, ujawnione dopiero po wydaniu orzeczenia, o którego uchylenie chodzi. (Teza). (Zb. wyr. N. T. A. z 1933 r. Nr. 626 A).

65) 1195/29 — 18.XII.1930 r. art. 101, p. b).

Mylna interpretacja obowiązującego przepisu prawnego nie może być uważana za brak jakiejkolwiek podstawy prawnej w rozumieniu art. 101 p. b) rozporządzenia o postępowaniu administracyjnym. (Zb. Wyr. N. T. A. z 1933 r. Nr. 601 A dodatek).

66) 3823/30 — 8.III.1932 r. art. 101, p. e).

Nieważność, o której mowa w art. 101 p. e) rozporządzenia o postępowaniu administracyjnym musi być wyraźnie zastrzeżona w danym przepisie prawa przez zamieszczenie klauzuli o nieważności (Zasada prawna). (O. P. A. Nr. 92/32).

67) 316/32 — 22.III.1932 r. art. 101—103.

Nieskorzystanie przez władzę z uprawnienia z art. 101 i 102 rozporządzenia o postępowaniu administracyjnym nie może po myśli art. 103 tegoż rozporządzenia być przedmiotem skargi do N. T. A.

68) 3408/33 i 3410/33 — 21.IV.1936 r. art. 105 ust. (1).

Odmowa zobowiązania przedsiębiorcy, ubiegającego się o pozwolenie wodno-prawne, do zwrotu osobie trzeciej kosztów zastępstwa adwokackiego jest—o ile ją oparto na tem, że obowiązkiem władzy wodnej jest czuwać nad interesem prywatnym i że już z tego powodu koszty te nie mogą być uważane za nieusprawiedliwione—niezgodna z art. 105 ust. (1) rozporządzenia o postępowaniu administracyjnym. (O. P. A. Nr. 1496/36).

XI. Ochrona lasów.

N. T. A. 9244/33 — 29.IX.1936 r.

Skoro władza stwierdziła, że dany grunt po wejściu w życie rozporządzenia o ochronie lasów pozostaje pod uprawą leśną, stwierdzenie to bez względu na czas dokonania zalesienia uzasadnia zastosowanie postanowień wspomnianego rozporządzenia do tego gruntu. Okoliczność, że dany grunt figuruje w księgach gruntowych i w katastrze jako łąka, nie ogranicza władzy w kierunku stwierdzenia na gruncie rzeczywistego rodzaju użytkowania. Jeżeli stan rzeczy, wynikający z zapisów hipotecznych i katastrów nie odpowiada rzeczywistości, to zapisy te winny być odpowiednio sprostowane we właściwym trybie.

WARSZAWSKIE ZAKŁADY GRAFICZNE, WILCZA 60, TELEFON 8-93-47.